

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

31 מרץ 2009

ת"ק 13754-11-08 בר-זיו נ' המרכז
הישראלי לניהול

בפני כב' השופט צבי דותן

שמואל בר-זיו

התובע

נגד

המי"ל בע"מ

הנתבעת

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

נוכחים:

התובע בעצמו

מר ליאור נבו מטעם הנתבעת

פרוטוקול

התובע:

כל ההודעות נשלחו ע"י הנתבעת. כולם היו פרסומים של הנתבעת ללא יוצא מן הכלל. אני בדקתי זאת אחד אחד.

מר נבו:

רוב הפרסומים לא קשורים אלינו. ההודעות שנשלחו ע"י המרכז להשכלה זה לא אנחנו. הודעות שנשלחו מאת אייל הם לא מאתנו. כך גם עמית, כך גם אבי לוי, כך גם כושר סיילס, רני להב, מיטל בראל, מיכל, לבנת, אורי, קפטן קוק, כל אלה לא אנחנו.

התובע:

אני מראה הודעת אימייל שקבלתי מאת יניב שמר נבו טוען שזה לא מהם. אני מראה שנכנסתי לזה וקבלתי הודעה מאת המי"ל.

מר נבו:

זו כנראה הודעה מלפני שחל חוק הספאם. עבדנו בשיתוף פעולה עם מספר חברות. הן דיוורו עבורנו למאגרי מידע חוקיים שלהם. היום החוק אוסר על כך. זה נעשה באופן חוקי לחלוטין. הפרסום הזה הוא על המי"ל אך הוא לא יצא מהמי"ל עצמו ולא מהשרת שאתו אנו עובדים באופן עצמאי. זו חברה שסיפקה לנו שרותים.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

31 מרץ 2009

ת"ק 13754-11-08 בר-זיו נ' המרכז
הישראלי לניהול

התובע:

1
2 המי"ל ניהלו מסע פרסום ארוך שנים כדי להפיץ את מה שהם מנסים למכור. אני יודע לפחות על
3 שלוש חברות הפצת דואר זבל. כל פרסום שהם שלחו, אף פעם לא באו ישירות אלא כמו גנבים
4 בלילה. תמיד משהו נסתר שצריך ליצור איתם קשר כדי להבין מי זה. הפניה שלי אליהם לא היתה כי
5 הייתי מעוניין בזה אלא רק כדי לאתר מי שולח אלי דואר זבל. מר נבו הוא זה שעשה הסכמים עם
6 חברות להפצת דואר זבל כדי לשלוח לכמה שיותר אנשים את הדואר זבל הזה והוא לא יכול עכשיו
7 להסתתר מאחורי הטענה שלא המי"ל שלחה את הדואר זבל. בהרבה מאוד מקרים היו חלונות "נא
8 הסר את שמיי" אך הם לא מתייחסים לזה. יום אחרי זה אתה ממשיך ומקבל דואר זבל. אחרי
9 ששלחתי אליהם הודעה אישית ואמרתי להם אלה כתובות הדואר שלי נא הסירו אותן ולא אאלץ
10 לפנות לבית משפט, לאחר שבוע קבלתי עוד 30 הודעות מהם או משלוחיהם. חוק הגנת הפרטיות
11 לפני התיקון אמר שלאדם אסור לעשות שימוש במאגר מידע אחר ולהעביר מידע וזה מה שהם עשו.
12 הם התעלמו מבקשתי.

מר נבו:

13
14
15 ההודעות שנשלחו לתובע לאחר בקשתו לא היו מהמי"ל. עד שהוא לא ביקש מאתנו להסיר את כל
16 הכתובות שלו, ב-3.11.08, אני לא יכול לדעת שלאדם יש יותר מכתובת מייל אחת.

התובע:

17
18
19 המי"ל משתמש בחברות אחרות כדי לשלוח את המייל שלו. החברות האלה מתפרנסות ממשלוח
20 דואר זבל. ואז הוא בא ואומר שזה לא המי"ל שלח את דואר הזבל אלי. זאת לא טענה, אלה הן
21 חברות ששולחות את דואר הזבל כשליחות של המי"ל ומפיצות את האינפורמציה שהמי"ל מעוניין
22 בה.

מר נבו:

23
24
25 התיקון לחוק הוא תיקון, הוא לא אומר שהחוק הקודם לא היה מספיק חזק. חוק הגנת הפרטיות
26 וחוק התקשורת קובעים שאסור לעשות שימוש בכלי תקשורת לא מאושר כדי לעשות פרסום. כדי
27 לחדד את הענין נחקק התיקון. המי"ל, בימים האחרונים כשהם כבר יודעים על התיקון הזה, הם
28 יודעים שהציבור לא מוכן לקבל יותר את הזבל ששולחים לו, הם, למרות כל בקשותיי, השתמשו
29 בחברות הפצת דואר זבל ועשו קמפיין שיווקי. הם ניצלו כאילו פירצה בחוק, שהיא לא בדיוק
30 פירצה, וניסו לעשות מסע פרסום לא חוקי. מה שהם עשו סותר את חוק הגנת הפרטיות ואת חוק
31 התקשורת. למעשה הם חודרים לתוך הציוד שלי דרך מערכת תקשורת שאני משלם עבורה על מנת
32 לשלוח לי פרסום ולעשות למעשה רווח מהעניין הזה ושימוש באמצעי התקשורת הפרטיים שלי

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

31 מרץ 2009

ת"ק 13754-11-08 בר-זיו נ' המרכז
הישראלי לניהול

1 שאותם רכשתי בכספי. בנוסף לזה, חוק הגנת הפרטיות מדבר על מאגרי מידע. התקשרתי ובקשתי
2 להוריד את שמי מהרשימות שלהם מספר פעמים והם העדיפו להתעלם.
3

מר נבו:

4 למיילי ולגלובס יש מאגרי מידע שבהם מופיעים כתובות אינטרנט של לקוחותיהם כדין. שיתוף
5 הפעולה בין גלובס למייל אומר שאנו נשלח ללקוחותינו המאשרים זאת הטבה של חודש בגלובס
6 חינם ותינתן הנחה של המייל בנוסף. יכול להיות שמר בר זיו רשום באתר גלובס ויקבל הטבה של
7 המייל. שלושת המיילים היחידים שהוא קיבל הם ממר הוברמן וגב' לילך מגן. ב-19.6.08 ובינואר.
8 הפניה הראשונה של מר הוברמן אליו. הוברמן היה מנהל מכירות אצלנו. פנינו אליו לפני שביקש
9 להסיר את שמו כדי להציע לו להשתתף בכנס מטעמנו. הוא הודיע שהוא לא מעוניין להיות אתנו
10 בקשר. בעקבות זאת הסרתי את כתובתו. לאחר מכן בינואר הוא פנה לילך מגן, יועצת הדרכה
11 מטעמנו, וביקש מידע לגבי קורס ניהול עובדים. לילך השיבה לו במייל סיכום שיחה ביניהם וצרפה
12 תשקיף של הקורס לעיונו. מר בר זיו השיב שאינו מעוניין. הוא טוען שהדיוור שנעשה בגלובס הוא
13 פגיעה בו. התביעה היא לא נגד המייל, היא צריכה להיות נגד החברות שסיפקו לנו שרות. מר בר זיו
14 מצוי במאגר המידע של החברות השלוחות שלנו כדין. אנחנו פונים לאותם נותני שרות כדי שיציעו
15 הצעה שיווקית שלנו ללקוחות שלהם. אלה הם לקוחות שלהם ולא שלנו. לנו אין שליטה על דואר
16 הזבל שהן שולחות. אין לי שליטה על מי הם שולחים, זה לקוחות שלהם, אני מניח שזה על פי חוק.
17 אני חושב שהוא תובע אותנו רק משום שיש חוק הספאם. אני חושב שלא מגיע לו כלום. שני
18 המיילים היחידים שנשלחו אליו משקלם 10KB. הן אפילו לא מורגשות. לא עשינו שום דבר רע.
19 העבירה על החוק היא נגד חברות אחרות.
20
21

התובע:

22 לדעתי, גם אם הם משתמשים בחברות הפצה, וכשפונים אליהם כמה פעמים בבקשה להסיר, הם
23 חייבים להעביר את האינפורמציה הזו לאותן חברות שבהן הם עושים שימוש. אני לא התעניינתי
24 בקורסים שלהם, רק רציתי לדעת מי שולח לי את הדואר הזה, במטרה להפסיק את זה.
25
26

מר נבו:

27 אני לא בטוח שאנו מחוייבים להודיע לספקי השירות להפסיק לשלוח דואר לתובע. אם הוא מנוי של
28 ידיעות אחרונות והם שולחים לו דפי מידע של המייל אני לא יכול להורות להם לא לשלוח לחלק
29 מהאנשים אליהם הם שולחים. אם הוא מצוי כחוק וכדין במאגר מידע של אדם אחר, אותו אדם
30 יכול לפרסם ולשלוח אליו את הדואר הזה.
31
32

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

31 מרץ 2009

ת"ק 13754-11-08 בר-זיו נ' המרכז
הישראלי לניהול

התובע:

1 חוק התקשורת לא מדבר על עתונות אלא על אמצעי תקשורת. חוק הגנת הפרטיות אומר שאם אני
2 מבקש להוריד אותי ממאגר מידע הם חייבים להוריד אותי ממאגר המידע. הם עושים שימוש
3 במאגרי מידע אחרים ע"י שכירת שרותיה של חברה שיש לה מאגרי מידע, כנראה לא חוקיים,
4 שהאינפורמציה בהם נאספת שלא בהתאם לחוק הגנת הפרטיות, ואתם עושים שימוש במודע
5 בחברות כאלה.

מר נבו:

6 התביעה שלו צריכה להיות נגד החברות האחרות. אני לא מבין למה אנו צריכים לשאת באחריות
7 כלפי ספקי השירותים. הספק הוא לא חלק מהחברה שלנו. אני לא יכול לתת לו הוראה לא לשלוח
8 לקבוצה של 80 אנשים. אין לכך היתכנות טכנולוגית, אני לא בטוח שיש כאן עבירה על החוק. הוא
9 היה צריך לתבוע את אותן חברות שמספקות שרותים שהוא נמצא במאגר המידע שלהן. אני מוכן
10 להעניק למר בר זיו הנחה משמעותית מאוד בפעילות של המי"ל שיבחר בה.

התובע:

11 ההצעה שלו אין בה כלום. אני לא מחפש כסף. אני חושב שארגון כמו המי"ל המנסה להופיע כארגון
12 מכובד ומשתמש בשיטות נלוזות, למרות שאומרים לו שאסור לעשות את זה, יצא תיקון לחוק, הם
13 כבר יודעים שהציבור לא מקבל את זה. הם עוברים על החוק הקיים שבתוקף, חוק התקשורת.
14 בשבוע האחרון הם אומרים נשתמש בארבע חברות דואר זבל ואומרים, זה לא אני. הם אחראים כי
15 הם עשו מסע פרסום בידיעה שהם משתמשים במאגרי מידע שלא מעניין אותם אם הם חוקיים או
16 לא. גם אם לא שלחו במחשב שלהם או השתמשו במחשב של מישהו אחר. הם השתמשו בחברות
17 אחרות על מנת להפיץ את זה ולדעתי הם עשו פגיעה בחוק הגנת הפרטיות.

מר נבו:

18 אני עצמי אבדתי כמה ימי עבודה על העיסוק בתביעה זו שאין בה כלום. אנו צריכים לזכות בתשלום
19 על אבדן הזמן שלי, וגם הוצאות נוספות. אם לא עברנו עבירה הוא צריך לשלם לנו. אני מציע לו את
20 ההצעה לא כדי לצאת ידי חובה אלא מאחר שאנו מעניקים שירות למנהלים. ההצעה שלי לתת 50%
21 הנחה על פעילויות של המי"ל ללא הגבלת זמן. שום דבר לא הוכח פה. לא עשינו שום רע.

התובע:

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

31 מרץ 2009

ת"ק 13754-11-08 בר-זיו נ' המרכז
הישראלי לניהול

1 זה לא מקובל עלי. הקורסים שלהם לא מעניינים אותי. גם אם הם משתמשים בשירותים של מישהו
2 שהם שוכרים את שרותיו ואני דורש מהנתבעת להפסיק את זה, זאת לטענתי אחריות של הנתבעת
3 להפסיק את ההפצה באמצעות אותם נותני שירותים.
4

מר נבו:

5 זה לא עומד ברוח החוק הקודם, וכן עומד במידה מסוימת בחוק החדש. החוק לפני התיקון לא אמר
6 בפירוש שאני צריך לקבל אחריות על מאגר המידע של ספקים שנתנו לי שירות. האחריות שלי היא
7 להסיר את שמו של התובע ממאגר המידע שלי ואת זאת עשינו. הוא צריך לשלוח מייל או מכתב או
8 לחתום על טופס שהוא מתעניין במידע מסוים, והחוק אומר שמספיק שיסכים לקבל מידע.
9

התובע:

10
11 אתה משתמש ביודעין במאגרי מידע להפצת הדואר שלך. כשאני מבקש ממך להפסיק חובתך להודיע
12 לספקי השירות להפסיק לשלוח אלי. זה חוק הגנת הפרטיות. אני ביקשתי לא לקבל יותר מידע מכס.
13 אתה אשם כי אתה משתמש בשירותי החברות.
14

מר נבו:

15
16 אני לא שולח באמצעות חברות אחרות. לחברות אחרות יש מאגרי מידע שלהם. הוא יכול היה לפנות
17 לחברות האלה בבקשה להסיר את כתובתו. הוא תובע את הארגון הלא נכון. הוא נמצא במאגרי
18 מידע שונים. אני לא אחראי על מאגר המידע הזה ואני לא יכול לבקש מהם להסיר את שמו. ההסכם
19 שלי אתם זה שלהם יש מאגר מידע חוקי. אני לא יכול להורות להם להפסיק לשלוח דואר אלקטרוני
20 ממאגר המידע שלהם. זהו מאגר שלהם ולא בשליטתי.
21

התובע:

22
23 צריך לעשות מחקר כדי לדעת מנין מקבלים את המייל של החברות האלה.
24

פסק דין

25
26
27 התובע הגיש תביעה בטענה כי הנתבעת שיגרה אליו דואר אלקטרוני למטרות פרסום, שהוא מגדיר
28 אותו דואר זבל לתובת הדואר האלקטרוני שלו, וזאת על אף שביקש, פעמיים, ביום 23.6.08, וביום
29 3.11.08, להפסיק זאת.
30

31 הנתבעת בהגנתה טוענת כי בתאריך 23.6.08 ביקש התובע לחדול ממשלוח דואר זבל לכתובת
32 מסוימת אחת, וכי הנתבעת אכן הפסיקה לשלוח לאותה כתובת מסוימת. רק ביום 3.11.08 הודיע

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

31 מרץ 2009

ת"ק 13754-11-08 בר-זיו נ' המרכז
הישראלי לניהול

1 התובע כי הוא מבקש להפסיק לשלוח דואר גם לכתובות אחרות שלו ומתאריך זה ואילך אכן חדלה
2 הנתבעת לשלוח דואר גם לאותן כתובות. קודם לתאריך זה, לא היתה בקשה של התובע להפסיק
3 לשגר דואר אלקטרוני לכתובות הללו, ולא היה על הנתבעת לדעת כי הכתובות הללו שייכות לתובע.
4 טענה נוספת של הנתבעת היא, כי מעיון רשימה נספח 4 לתביעה עולה שרוב רובן של תכתובות
5 הדואר האלקטרוני כלל לא נשלחו אליו ע"י הנתבעת, ואילו תכתובות שכן נשלחו ע"י הנתבעת
6 התייחסו לטענתה לקורסים שהתובע התעניין לגביהם, או לבקשתו של התובע להפסיק את ההפצה.

7
8 אכן מהרשימה נספח 4 לכתב התביעה עולה שהתובע קיבל שורה ארוכה של הודעות דואר
9 אלקטרוני. נציג הנתבעת מר נבו התייחס אל התכתובות האלו אחת לאחת והראה כי כמעט כולן לא
10 נשלחו ע"י הנתבעת אלא ע"י מאגרי מידע אחרים, המספקים שירותים לנתבעת, ומפיצים את הדואר
11 האלקטרוני ללקוחותיהם שלהם. מכיוון שהתביעה מבוססת כל כולה על הטענה שהנתבעת שיגרה
12 אל התובע הודעות דואר זבל בניגוד לדרישתו לחדול מכך, ומאחר שהוכח בפניי להנחת דעתי כי רוב
13 רובן המכריע של ההודעות הללו לא נשלחו אל התובע ע"י הנתבעת, כי אם ע"י גופים אחרים,
14 התוצאה היא כי דין התביעה להידחות. אינני סבור כי הנתבעת אחראית, לפחות על פי המצב החוקי
15 לפני תיקון החוק, לאותם מאגרי מידע אחרים, ולדעתי היה על התובע לפנות אליהם על מנת
16 שיפסיקו לשגר הודעות דואר זבל לכתובתו.

17
18 יצוין כי התביעה נסבה סביב אירועים שקדמו לכניסתו לתוקף של חוק התקשורת (בזק ושידורים)
19 (תיקון מס' 40) תשס"ח-2008, אשר נכנס לתוקף רק ביום 1.12.08.

20
21 סיכומי של דבר, אני דוחה את התביעה.
22 התובע ישא בהוצאות הנתבעת בסך 150 ₪.

23
24
25
26 ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשס"ט, 31/03/2009 במעמד הנוכחים.

27

צבי דותן, שופט

28

29

הוקלד על ידי: רבקה לבני